

- 2) naar hun i 3 Aar ikke har hævet Pensionen uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring, og
- 3) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 13.

Til fader- og moderløse Børn, hvis Moder har haft eller, hvis hun havde overlevet Faderen, vilde have haft Ret til Pension efter nærværende Lov, kan der, forsaavidt og saalænge de dertil ere trængende og værdige, dog ikke udover det fyldte 15de Aar, tilstaaes en aarlig Pension af indtil 72 Kr.

§ 14.

Den vedvarende Nydelse af et i Henhold til nærværende Lovs § 11, 2det Stykke tilstaaet Pensionstillæg og en i Henhold til samme Lovs § 13 tilstaaet Pension er afhængig af, at de Omstændigheder, der have betinget samme, vedvarende ere til Stede,

§ 15.

Naar en Pension har henstaaet uhævet i et helt Aar eller længere, hjemfalder det uhævede Beløb til Statskassen.

§ 16.

De Funktionærer, Haandværkere m. fl., som ere afgaaede før denne Lovs Ikrafttræden, have ingen Ret til Pension efter samme Lov.

§ 17.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1907, fra hvilken Dato Lov Nr. 94 af 6. April 1906 ophæves.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Samtidig med, at Rigsdagen i Samlingen 1905—06 behandlede og vedtog det af Regeringen fremsatte Lovforslag om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere m. fl. under Krigsministeriet, der under 6. April 1906 emanerede som Lov, indsendtes der til Rigsdagen fra Orlogsværftets private Arbejdere et Andragende om, at der maatte blive fremsat et Lovforslag, sigtende til at give dem Ret til Pension ved Afgang paa Grund af eventuel Arbejdsdygtighed eller Alder og Svagelighed, i Lighed med, hvad der ved Lov af 20. November 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd og menige samt de med disse Klasser ligestillede af Hæren og Søværnet m. m. er tilstaaet Værftets faste Arbejdere. Dette Andragende, der i det væsentlige var overensstemmende med et til Marineministeriet indgivet Andragende om samme Emne, blev ved Folketingets Beslutning henvist til Forsvarsministerens Undersøgelse.

Ved de Overvejelser, der i den Anledning have fundet Sted, er man kommen til det Resultat, at det vil være ønskeligt at kunne give saavel Orlogsværftets private Arbejdere — dog ikke de saakaldte „Arbejdsmand uden Brikke“, der kun staar i et ganske løst Forhold til Værftet — som de øvrige under Søværnets forskellige Institutioner sorterende Funktionærer m. fl., der ikke omfattes af de nugældende Pensionslove, en lovhjemlet Pensionsret. Men det har tillige under Forarbejderne herved viist sig ønskeligt at faa de Bestemmelser, der paa det her omhandlede Omraade skulle være gældende, samlede i en for Hæren og Søværnet fælles Lov, hvilket saa meget mere maa anses for hensigtsmæssigt, som den ovenanførte Lov af 6. April 1906 i den korte Tid, den har virket, har viist sig at kræve administrative Fortolkninger i ret betydeligt Omfang og derfor tiltrænger en fyldigere og mere præcis Form, ligesom det ogsaa i enkelte Tilfælde vil med-